

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17099/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Крсто Бобот, адвокат из ..., против тужене Република Србија, Високи савет судства, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1832/22 од 05.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1832/22 од 05.05.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1832/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25493/20 од 26.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да тужена, на име дуга, тужиоцу исплати износ од 1.270.500,00 динара са законском затезном каматом од 04.09.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1832/22 од 05.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, предлажући да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Правноснажном другостепеном пресудом одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да тужена на име дуга за трошкове кривичног поступка тужиоцу исплати износ од 1.270.500,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом. У конкретном случају, решењем Вишег суда у Београду К 2/16 од 04.09.2018. године потврђеним решењем истог суда К 2/16 КВ 3615/18 од 23.11.2018. године окривљеном (овде тужиоцу) АА досуђени су трошкови кривичног поступка у износу од 2.568.000,00 динара, док је одбијен као неоснован његов захтев за накнаду трошкова поступка у преосталом делу до траженог износа од 3.838.500,00 динара, уз образложење да посете окривљеном у притвору, преко признатог броја, нису биле нужне за припрему одбране тј. не представљају нужне и неопходне радње за вођење кривичног поступка.

Имајући у виду да тужилац у парничном поступку потражује накнаду трошкова поступка о којима је већ одлучено на основу правоснажног решења у оквиру кривичног поступка, парнични суд нема овлашћење да коригује већ донету одлуку о трошковима поступка.

Сходно наведеном, одредба члана 265. став 6. Закона о кривичном поступку, примењује се само уколико захтев окривљеног за накнаду трошкова кривичног поступка није био уопште усвојен, односно када о поднетом захтеву није било одлучивано. У таквом случају, у року од 3 месеца од дана подношења захтева, окривљени и његов бранилац имају право да потраживање остварују у парничном поступку против Републике Србије.

Из наведених разлога, по оцени Врховног касационог суда, нема услова за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије сагласно члану 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

У овој правној ствари тужба је поднета 29.06.2020. године. Вредност предмета спора је 1.270.500,00 динара, што према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе износи 10.806,02 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. става 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа- судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**